Quelle: http://manuscripta.at/?ID=900
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

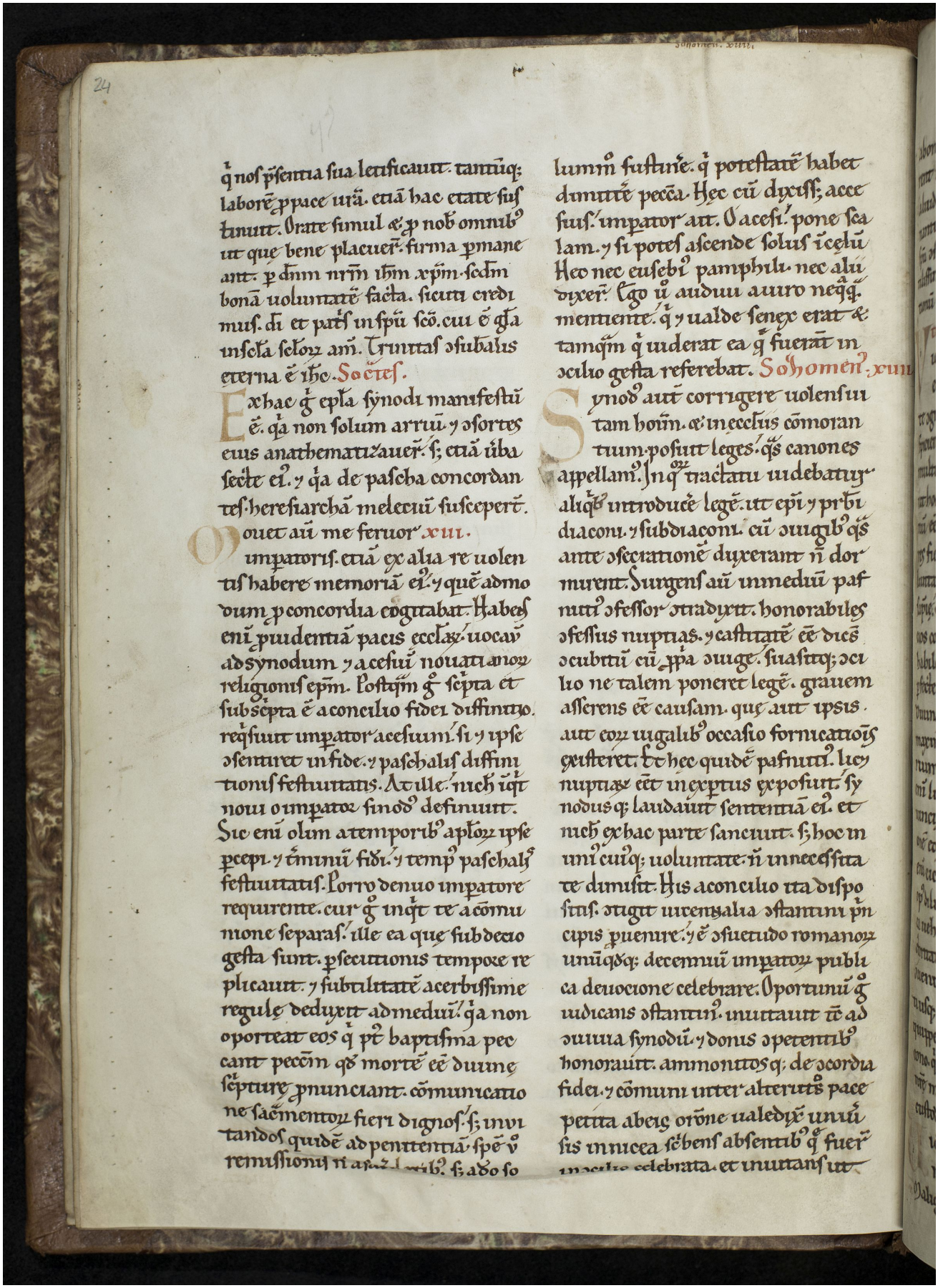

24

q nos p̃sentia sua letificauit. tantũq; laborẽ p pace urã. etiã hac etate sustinuit. Orate simul & p nos omnib ut que bene placuer firma pmanent. p dnm nrm ihm xpm. secm bonã uoluntatẽ facta. sicuti credimus. di et patis in spũ scõ. cui ẽ gla insola seloꝝ am. Trinitas substalis eterna ẽ ihc. Socres.

Ex hac q epla synodi manifestũ ẽ. qa non solum arrũ. y sortes eius anathematizauer. s; etiã ũba secte ei. y qa de pascha concordantes. heresiarchã melecium susceperẽt.

Mouet aũ me feruor. xuii.

imperatoris. etiã ex alia re uolentis habere memoriã ei. y quẽ admodum p concordia cogitabat. Habes enĩ prudentiã pacis ecclie. uocaũ ad synodum y accessu nouati anoꝝ religionis epm. Postqm q septa et subsepta ẽ a concilio fidei diffinitio. requsuit imperator accessum. si y ipse sentiret in fide. y paschalis diffinitionis festiuitatis. At ille. nich iqt nouo imperator sinod definuit. Sic enĩ olim a temporib aplꝝ ipse pcepi. y ĩminũ fidei. y temp paschalis festiuitatis. Porro denuo imperatore requirente. cur q inqt te a cõmunione separas. ille ea que subdecio gesta sunt. p secutionis tempore replicauit. y subtilitatẽ acerbissime regule deduxit ad medui. qa non oporteat eos q pt baptisma peccant peccõ in qs mortẽ ee diuine septure pnunciant. cõmunicatione sacmentoꝝ fieri dignos. s; inuitandos quidẽ ad penitentiã spẽ ũ remissionis ri a[illegible] b. s; ado solum fustine. q potestatẽ habet dimittẽ pecca. Hec cũ dixiss; accessus. imperator ait. O acesi. pone scalam. y si potes ascende solus icelũ Heo nec eusebi pamphili. nec alii dixer. Ego ũ audui auuro neqq. mentiente. q y ualde senex erat & tamqm q uiderat ea q fuerãt in ecclio gesta referebat. Sohomen. xuiii

Synod aut corrigere uolens uitam hoũm. & in ecclis cõmorantium posuit leges. qs canones appellam. In q tractatu uidebatur aliqb introducẽ legẽ. ut epi y pbi diaconi. y subdiaconi. cũ ouigib qs ante ordinationẽ duxerant n dormirent. Surgens aũ in medũ pafnutius confessor stratiotes. honorabiles desponsus nuptias. y castitatẽ eẽ dies cubitũ cũ ppa uuge. suasitq; ecclio ne talem poneret legẽ. grauem asserens eẽ causam. que ait ipsis. aut eoꝝ uigalib occasio fornicationis existeret. Et hec quidẽ pafnutii. licet nuptiae eẽt inexptus exposuit. synodus q; laudauit sententiã ei. et nich ex hac parte sanciuit. s; hoc in uniũ cuiq; uoluntate. ĩ in necessitate dimisit. His a concilio ita dispositis. stigit iuuenis alia astantium pncipis puenire. y ẽ consuetudo romanoꝝ unũqdq; decennũ imperatoꝝ publica deuocione celebrare. Opportunũ q uidicans astantiũ. inuitauit ẽ ad ouuua synodũ. y donis petentib honorauit. ammonitos q; de concordia fidei. y cõmuni inter alterutrũ pace petita abeiq orõne ualedixẽ. unũ sis in nicea sẽbens absentib q fuer in ecclio celebrata. et inuitans ut